

ENTREVISTA: Montserrat Carulla, Actriu

"La feina d'actriu t'acapara, et lliga i et domina"

Toni Vall

"Com tots els actors, em considero molt insegura, molt combustible"

Avui s'estrena al Teatre Borràs de Barcelona *La plaça del Diamant*, dirigida per Joan Ollé i interpretada per tres actrius que donen vida a tres edats diferents de la Colometa: Rosa Renom, Mercè Pons i Montserrat Carulla, a qui les telenovel·les han donat popularitat, que s'estima el teatre i que sap transmetre'l amb netedat, puresa i sensibilitat.

T.V. *Quin és el secret de la Colometa?*

M.C. La Colometa, més que un secret, té una inèrcia d'anar vivint. Una inèrcia de la gent que l'envolta i de les circumstàncies que la fan ser d'una determinada manera.

T.V. *Per què encara manté la seva vigència?*

M.C. Perquè és un personatge que representa tota una època: abans de la República, la República, la Guerra Civil, la postguerra, la gana, veure com moren els amics... Ens parla d'una gent que van passar uns moments molt durs i que avui nosaltres no tenim gaire presents.

T.V. *'La plaça del Diamant' és part de la història del país i ens parla dels homes i les dones del moment d'una manera molt pròxima...*

M.C. És un dels seus grans valors. Se submergeix en uns personatges que s'ho passaven malament i els retrata. Parla de la Colometa però en aquells temps hi havia moltes Colometes, unes amb més personalitat que d'altres.

T.V. *La protagonista en té molta de personalitat...*

M.C. Sí, i tant. Però és un ésser solitari que ha après a viure en una casa sense paraules, amb uns pares que no dialogaven amb ella. Va aprendre a passar per la vida amb un tarannà solitari, encara que al seu voltant hi hagués molta gent.

T.V. *Com s'enfronta una actriu amb el món de Mercè Rodoreda?*

M.C. Segons com hagi estat la seva experiència vital. Jo m'hi enfronto pensant en la meua mare perquè devia estar molt a prop de la Colometa: una dona senzilla, que es casa, té fills i obeeix el marit. Que potser coneix un home que l'atrau però que segueix el camí que li han marcat els altres.

T.V. *Com ha estat el treball amb les tres actrius per donar vida a una sola Colometa?*

M.C. El Joan Ollé ens va dir una cosa molt bonica: és com si una fos un violí, l'altra una viola i l'altra un violoncel, segons l'edat de les actrius. Totes juntes fem una única melodia que és la Colometa. El treball nostre va ser de lluita amb el text i intentar explicar una història sense dramatitzar-la massa. Ha estat un equilibri força difícil de trobar.

T.V. *Com a actriu es considera incombustible?*

M.C. Com tots els actors, sóc molt insegura, molt combustible. Treballo en televisió, teatre i cinema però sempre amb la terrible inseguretat que em produeix cada nova estrena.

T.V. *¿Està en un moment en què li ve de gust fer només un determinat tipus de personatges i dir que no a altres?*

M.C. Dir que no ho faig sovint: quan no m'agrada o quan no em veig en el personatge que em proposen. La feina d'actriu t'acapara, et lliga i et domina. Disfruto molt fent-la i, mentre l'edat m'ho permeti, tinc la intenció de seguir endavant fins on pugui.

T.V. *Quin és l'esperit que ha presidit la seva manera de treballar al llarg dels anys?*

M.C. Sempre he volgut trobar la veritat dels personatges i defensar-los, encara que siguin dolents o encarnin valors negatius. La veritat sempre m'ha interessat més que la simple eficàcia i intentar arribar al públic a qualsevol preu.

T.V. *I se sent orgullosa de la seva trajectòria?*

M.C. Més que orgullosa, em sento satisfeta. Ja fa molts anys que m'hi dedico i en broma sempre dic que si ho hagués fet molt malament no hauria durat gaire. Sempre he intentat ser honesta amb mi mateixa.

T.V. *Com recorda els seus inicis?*

M.C. De ben petita ja hi tenia tirada. Vaig fer ràdio, en cinema *Surcos*, però no vaig fer teatre professional fins que no vaig tenir les meves quatre filles. El meu debut va ser *Soparem a casa*, de Josep Maria de Sagarra, va ser un èxit de crítica. Moltes vegades encara dic que jo visc d'aquella estrena.

T.V. *Quina importància ha tingut la televisió en el món de la interpretació en els últims anys?*

M.C. Un professional pot fer bé televisió si és capaç de fer bé el teatre, a l'inrevés, no. Té la facultat de fer-te molt popular i el teatre te'n fa menys. Al seu torn, el teatre té una màgia que no tenen la televisió ni el cinema. Són tres aspectes diferents de la professió, tots interessants i tots interrelacionats.

T.V. *Té una carrera curiosa al cinema: 'Surcos' -un clàssic del cine espanyol-, 'Tu nombre envenena mis sueños', de Pilar Miró, aquesta setmana estrena 'Mala uva'...*

M.C. El Terenci Moix fa molts anys va dir que jo era l'actriu maleïda del cinema espanyol. Quan vaig fer *Surcos* vaig tenir un problema molt gros amb un productor i se'm van tancar moltes portes. El sindicat vertical es va posar en contra meva perquè vaig protestar contra una injustícia sagnant. Però era una època en què no podies protestar. Abans de començar *Tu nombre envenena mis sueños*, la Pilar Miró em va preguntar com estava i jo li vaig respondre que molt malament. Feia 45 anys que no feia cinema a Madrid i això em removia moltes coses per dins.

T.V. *I a Catalunya?*

M.C. A Catalunya la cosa és molt complicada. El sindicat vertical va fer tot el possible per exterminar qualsevol capacitat de rodar cinema aquí. Malgrat això, estic molt satisfeta de tot el que hi he fet, sobretot de *Companys*, *procés a Catalunya*.

T.V. *Com valora l'experiència de les telenovel·les?*

M.C. Jo ja portava un bagatge amb les feines al segon canal de Televisió Espanyola i els *Estudio 1*. Els realitzadors i directors de TV3 ja em coneixien i així vaig fer *La granja*, *Secrets de família*, *Laberint d'ombres* i ara *El cor de la ciutat*.

T.V. *En què ha canviat el teatre des dels seus inicis fins ara?*

M.C. Sempre em resulta molt difícil contestar aquesta pregunta. Segurament sóc una romàntica i m'estimo molt la gent amb qui vaig començar però no hi veig gaire diferències. Quan les coses es fan bé, surten bé i l'única diferència possible és la qualitat, quan hi és i quan no hi és.



Xavier Bertral